

ΕΤΟΣ 65ον

28 Μαΐου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3339)

ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Στό σημερινό απόσπασμα από τις Πράξεις, αδελφοί μου, ο απόστολος Παῦλος καλεῖ στή Μίλητο, ὅπου βρίσκεται, τοὺς ποιμένες τῆς Ἐφέσου γιὰ νὰ τοὺς μιλήσει καὶ διδάξει. Παρέκαμψε τὴν Ἔφεσο γιὰτὶ ἐπιθυμοῦσε νὰ φθάσει τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἀργοπορήσει. Ἐκεῖνοι ἔρχονται, ὁ Παῦλος κάνει μιὰ ἀνασκόπηση τῆς συμπεριφορᾶς του πρὸς αὐτούς, τοὺς δίνει πνευματικὲς κατευθύνσεις καὶ ἀναχωρεῖ, μετὰ ἀπὸ ὁμαδικὴ προσευχή.

Αἰρέσεις καὶ φατριασμοί

Ἄρχικὰ ὁ Παῦλος ἐπιστᾶ τὴν προσοχὴ τῶν ποιμένων στὴ διακονία τὴν ὁποία ἔλαβαν ἀπὸ τὸν Κύριο. Τοὺς θυμίζει ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς τοποθέτησε στὴ θέση αὐτὴ, μὲ σκοπὸ νὰ ποιμαίνουν τὴν Ἐκκλησία, τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς ἔσωσε καὶ ἠέυκωσε μὲ τὸ αἷμα του. Ὅφείλουν νὰ ἀποτελοῦν αὐτοὶ σημεῖα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἀνάμεσα στὸν λαὸ του, προσέχοντας τὴ ζωὴ τους, ὥστε νὰ εἶναι πλήρεις ἁγιοπνευματικῶν βιωμάτων μὲ τίμια, ταπεινὴ καὶ ἀμώμητη τὴν ἱερατικὴ τους διακονία.

Τοὺς ἐπισημαίνει τὸν κίνδυνο, ἐλλείψει προσοχῆς, νὰ μετατεθοῦν σὲ ἄλλο «εὐαγγέλιο» καὶ νὰ ἐκτροχιαστοῦν, ὥστε ἄλλα νὰ διδάσκουν καὶ ἄλλα νὰ πράττουν. Αὐτὴ ἡ παρέκκλιση, ἡ διάσπαση ἀνάμεσα στὸ δόγμα καὶ τὴν πίστη μὲ τὸ ἦθος καὶ τὴν πράξη, μὲ ὑπόστρωμα τὸν ἐγωισμό, τὸ ἀταπεινωτὸ φρόνημα καὶ τὴ διάθεση ἰδιορρυθμίας, πού καταλήγει καὶ σὲ ἐσφαλμένη διδασκαλία, χωρὶς διάθεση μετάνοιας καὶ ἐπανεντροχιασμοῦ, εἶναι ἡ αἴρεση. Πλήττει ὁλόκληρο τὸν ἄνθρωπο, τόσο σὲ πνευματικό-ψυχικό, ὅσο κάποτε καὶ σὲ σωματικό ἐπίπεδο καὶ εἶναι τόσο σοβαρὴ ἀσθένεια, πού θὰ τολμούσαμε νὰ τὴν παραλληλίσουμε μὲ μία καλπάζουσα λευχαιμία. Προφητεῦει μάλιστα ὁ Ἀπόστολος, ὅτι θὰ δημιουργηθοῦν τέτοιες σοβαρὲς καταστάσεις μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς προετοιμάζει.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. κ' 16-18, 28-36)

Ὁ Παῦλος ἀποχαιρετᾶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπασάμην μετὰ δακρῶν νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομησαὶ καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὐσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενοῦντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Μελετώντας τὸν βίο ἀρκετῶν αἱρετικῶν καὶ πληνημένων, βλήπουμε νὰ συγκεντρῶνουν γύρω τους ἄλλα ἐπιρρεπῆ καὶ συναφοῦς ἰδιοσυγκρασίας ἄτομα, προκαλῶντας διχοστασίες, λόγῳ φανατισμοῦ καὶ ἔμμοικῶν προσκολληήσεων σέ τύπους, πού πληγώνουν τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι «φοδραρισμένα» μέ ζῆλο, «προσῆλωση στήν Παράδοση», πάντοτε δέ σχεδόν ὑπάρχει ἐχθρότητα καὶ περιφρόνηση πρὸς τοὺς τοπικούς ἐπισκόπους. Ὁ «γεροντισμός» ἐπίσης πού διακρίνει τὴν ἐποχὴ μας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ Παύλου, εἶναι μορφή τέτοιου εἴδους πνευματικῆς διαστροφῆς.

Ἄκτημοσύνη καὶ ἐργασία

Μετά τὴν ἐπίσημανση τῶν κινδύνων, τοὺς παρουσιάζει τὸν τρόπο ζωῆς καὶ διακονίας του, σάν λογικὸ παρακολούθημα τῆς ἐμπιστοσύνης του σέ Ἐκεῖνον πού διακονεῖ. Ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὴ διάθεση γιὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ χρήματα, ἀβαρῆς, παραδίδεται σὶς πνοές τῆς Χάρης καὶ γίνεται ὄργανο στά χέρια του. Ἡ ἀκτημοσύνη τοῦ Παύλου, ἀλλὰ καὶ ἡ χειρωνακτικὴ του ἐργασία, ὥστε νὰ μὴν ἐπιβαρύνει καὶ σκανδαλίσαι κανέναν, ἀποτελοῦν κόλπαφο γιὰ ἐμᾶς τοὺς χριστιανούς τῶν ἐσχάτων καιρῶν.

Ἦ ἔχει μάλιστα ἐγκληπῶθεῖ μιά φράση τοῦ Κυρίου ἡ ὁποία δέν μᾶς ἔχει παραδοθεῖ σὶς ἱερά Εὐαγγέλια, ἕναν μακαρισμὸ, πανάκριβο πετράδι, τὸν ὁποῖο

συχνά αναφέρει: είναι μακάριος, ἀληθινά εὐτυχισμένος ἐκεῖνος, πού δίνει, παρὰ παίρνει. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος χάρισε τόν ἑαυτό του ὀλόκληρο σέ μᾶς, δίνοντάς μας τό δικαίωμα νά τόν σταυρώσουμε, ἐνῶ Ἐκεῖνος, χωρίς νά περιμένει ἀνταπόδοση, ἐπαιτεῖ τή σωτηρία μας! Δίψα του καί πείνα του εἶναι ἐμεῖς νά σωθοῦμε. Τί νά τοῦ ἀνταποδώσουμε, ἐκτός ἀπό τό νά τόν μιμηθοῦμε ὅσο μποροῦμε; Νά εὐεργετοῦμε καί νά ἀναπαύουμε τούς ἀδελφούς, χάνοντας ἴσως πολλὰ ἀπό τά «δικαία» μας, νά δίνουμε χωρίς νά περιμένουμε ἀνταπόδοση, νά ταπειωνόμαστε γιά νά δοξάζονται ἄλλοι καί αὐτά ὅλα, ὄχι σάν γιά νά «πετύχουμε» κάτι, σέ τελευταία ἀνάληψη ὡς μιά «τεχνική διάσωσης» τοῦ Ἐγώ, ἀλλά, νά κινούμαστε ἐμπιστευόμενοι τόν Κύριο, διότι αἰσθανόμενοι βαθιά μέσα μας τήν Ἀλήθεια, πιστεύουμε ὅτι, ὅπως ἀληθῶς καί νά συμπεριφερθοῦμε «ἀμυνόμενοι», ἀδικοῦμε καί βλάπτουμε θανάσιμα τόν ἑαυτό μας, τόν ἀρρωσταίνουμε. Σταυρωνόμαστε γιά νά μή σταυρώνουμε τόν πλησίον, μέ προοπτική τήν Ἀνάστασή μας. Εὐηλογημένος μονόδρομος!

Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς λειτουργικῆς προσευχῆς

Προτοῦ ἀναχωρήσει, τέλος, ὁ Ἀπόστολος, ἀπό τή Μίλητο καί τούς Ἐφεσίους πρεσβυτέρους - ἐπισκόπους (χρησιμοποιοῦνται ἐναλλάξ οἱ ὄροι ἀπό τό κείμενο) γονατίζει καί προσεύχονται ὅλοι μαζί. Πρὶν ἀπό κάθε δραστηριότητα, ὁ Παῦλος συνιστᾷ νά προσευχόμαστε. Ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή εἶναι τά νεῦρα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς. Ἡ κατά μόνας προσευχή μᾶς ἐξάπτει τόν ζῆλο καί τήν ἐπιθυμία νά βρεθοῦμε μαζί μέ τούς ἀδελφούς μας μέσα στόν ἱερό Ναό, ὅπου θά προσευχηθοῦμε ὅλοι μαζί, καί κατά τό δυνατό προετοιμασμένοι, θά λάβουμε τό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Κυρίου, ὥστε ὅλη μας ἡ ζωή καί δράση νά εὐλογοῦνται καί νά ἀγιάζονται ἀδιαλείπτως, νά μπολιάζονται στόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία του καί νά ὀδηγούμαστε σέ νομές σωτήριες. Ἡ χαρά πού δίνεται ἔτσι δωρεάν στόν πιστό ἀπό τόν Χριστό καί ἡ ὁποία μοιράζεται, χωρίς νά περιμένει ἀνταπόδοση, τόν κάνει νά ἐπιθυμεῖ διακαῶς καί πάλι τήν κατά μόνας συνομιλία μέ τόν Κύριο. Οἱ δύο τύποι προσευχῆς δέν εἶναι ἀντίθετοι, ἀλλά παρέμπουν ὁ ἕνας στόν ἄλλον καί μέ κέντρο τή θεία Λειτουργία ἀλληλοενισχύονται. Ἔτσι, ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος σέ ἔκσταση, διαπερνώντας τούς πνευματικούς κόσμους, βρέθηκε μέσα στόν Παράδεισο, ἐμπιστεύτηκε τελικά ταπεινόμενος τήν Ἐκκλησία καί τούς ἐπιφανεῖς ἀπό τούς Ἀποστόλους γιά τή γνησιότητα τοῦ Εὐαγγελίου πού ὁ ἴδιος δίδασκε, ἀπό ἐπιφύλαξη μήπως «πληνημένους» ἴσως, ματαίως κοπίαζε. Καί τό Εὐαγγελίό του βρέθηκε γνησιότατο: πορθμέας τῆς Χάριτος στόν λαό τοῦ Θεοῦ.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

28 Μαΐου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.)».

Εὐτυχoῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α΄ αἰ.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244).

Μνήμη Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ (325). Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ.

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: Ι΄ – Ἀπόστ.: Πράξ, κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγ.: Ἰω. ιζ΄ 1-13.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Ἰουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀπόστολος: Πράξ, β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΕΠΙ Τῆ ΕΛΕΥΣΕΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ
(κατά τὴν ἑβδομάδα 29 Μαΐου - 4 Ἰουνίου 2017)**

- Καθημερινῶς τελοῦνται ὁ Ὕρθρος - Θεία Λειτουργία κατὰ τὶς ὥρες 6.30-9 π.μ. καὶ ὁ Ἐσπερινός - Παράκληση κατὰ τὶς ὥρες 6-7.30 μ.μ.
- Τὸ Σάββατο 3 Ἰουνίου ἐ.ἔ. Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός κατὰ τὶς ὥρες 7-9 μ.μ.
- Τὴν Κυριακὴ 4 Ἰουνίου ἐ.ἔ. (τῆς Πεντηκοστῆς). Ὕρθρος - Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία κατὰ τὶς ὥρες 7-11 π.μ. Παράκληση κατὰ τὶς ὥρες 6-7 μ.μ.
- Ἰερές Ἀγρυπνίες θά τελεστοῦν ἕως τὴν 15ῃ Ἰουνίου: τὴν Τετάρτη 31 Μαΐου, τὴν Παρασκευὴ 9 Ἰουνίου καὶ τὴν Δευτέρα 12 Ἰουνίου (στὴν ὁποία θά ψάλει ἡ Χορωδία τῆς Ρωσικῆς Παροικίας Ἀθηνῶν) ἀπὸ τὶς 9 μ.μ.

Ὁ Ὕρθρος, ἡ Θ. Λειτουργία καὶ ὁ Ἐσπερινός καθημερινά, ὡς καὶ οἱ Ἰ. Ἀγρυπνίες, θά ἀναμεταδίδονται ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 89.5 FM καὶ ζωντανά ἀπὸ τὸ Διαδίκτυο στὸν ἰστότοπο agiaeleni.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λιευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρεαίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τὸν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr